॥षष्ठः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्टः प्रश्नः॥

हिरंण्यवर्णाः शुचंयः पावका यासुं जातः कृश्यपो यास्विन्द्रः। अग्निं या गर्भं दिधिरे विरूपास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु। यासा र राजा वर्रुणो याति मध्ये सत्यानृते अंवपश्यञ्जनानाम्। मधुश्चतः शुचंयो याः पावकास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु। यासां देवा दिवि कृण्वन्तिं भुक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति। याः पृथिवीं पर्यसोन्दन्ति (१)

शुक्रास्ता न आपः शइ स्योना भेवन्तु। शिवेनं मा चक्षुंषा पश्यतापः शिवयां तनुवोपं स्पृशत त्वचं मे। सर्वारं अग्नीर रंफ्सुषदों हुवे वो मिय वर्चो बलुमोजो नि धंत्त। यददः संम्प्रयतीरहावनंदता हुते। तस्मादा नद्यों नामं स्थ ता वो नामानि सिन्धवः। यत्प्रेषिता वरुणेन ताः शीभरं समवंत्यत। (२)

तदाँप्रोदिन्द्रों वो यतीस्तस्मादापो अनुं स्थन। अपकाम इस्यन्दंमाना अवीवरत वो हिकम्ँ। इन्द्रों वः शक्तिभिर्देवीस्तस्माद्वाणांमं वो हितम्। एकों देवो अप्यंतिष्ठथ्स्यन्दंमाना यथावशम्। उदांनिषुर्म्हीरिति तस्मादुद्कमुंच्यते। आपों भृद्रा घृतमिदापं आसुर्ग्नीषोमौं विभ्रत्यापु इत्ताः। तीव्रो रसों मधुपृचाँम् (३)

अर्ङ्गम आ माँ प्राणेनं सह वर्चसा गन्न्। आदित्पंश्याम्युत वां शृणोम्या मा घोषों गच्छिति वाङ्गं आसाम्। मन्यें भेजानो अमृतंस्य तर्िह हिरंण्यवर्णा अतृपं यदा वंः। आपो हि ष्ठा मंयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणाय चक्षंसे। यो वंः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नंः। उश्तीरिव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वंथ। आपों जनयंथा च नः। दिवि श्रंयस्वान्तरिक्षे यतस्व पृथिव्या सम्भव ब्रह्मवर्च्समंसि ब्रह्मवर्च्सायं त्वा॥ (४)

अपां ग्रहाँनगृह्णात्येतद्वाव राजस्यं यदेते ग्रहाँः स्वौंऽग्निर्वरुणसवो राजसूर्यमग्निस्वश्चित्यः स्यातेऽथों उभावेव लोकावभि जयिति यश्चे राजसूर्येनेजानस्य यश्चाँग्निचित् आपों भवन्त्यापो वा अग्नेर्भातृंच्या यद्पोंऽग्नेर्धस्तांदुपदधांति भ्रातृंच्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंच्यो भवत्यमृतम् (५)

वा आपस्तस्मांदद्भिरवंतान्तमभि षिंश्चन्ति नार्तिमार्च्छति सर्वमायुंरेति यस्यैता उंपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदान्नं वा आपंः पुशव आपोऽन्नं पुशवौंऽन्नादः पंशुमान्भवित यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेद द्वादंश भवन्ति द्वादंश मासाः संवथ्सुरः संवथ्सरेणैवास्मैं (६)

अन्नमवं रुन्धे पात्रांणि भवन्ति पात्रे वा अन्नंमद्यते सयौन्येवान्नमवं रुन्ध आ द्वांदशात्पुरुषादन्नमृत्यथो पात्रान्न छिंद्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदं कुम्भाश्च कुम्भीश्चं मिथुनानिं भवन्ति मिथुनस्य प्रजात्यै प्र प्रजयां पशुभिंमिंथुनैर्जायते यस्यैता उंपधीयन्ते य उं (७)

चैना एवं वेद शुग्वा अग्निः सौंऽध्वर्युं यजमानं प्रजाः शुचार्पयिति यद्प उंपदधांति शुचंमेवास्यं शमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न यजंमानः शाम्यंन्ति प्रजा यत्रैता उंपधीयन्तेऽपां वा एतानि हृदंयानि यदेता आपो यदेता अप उपदर्धाति दिव्याभिरेवैनाः स॰ सृंजति वर्षुकः पर्जन्यः (८)

भुवृति यो वा एतासामायतेनुं क्लिप्तिं वेदाऽऽयतेनवान्भवति कल्पंतेऽस्मा अनुसीतमुपं दधात्येतद्वा आंसामायतंनमेषा क्लप्तिर्य एवं वेदाऽऽयतंनवान्भवति कल्पंतेऽस्मै द्वन्द्वमन्या उपं दधाति चर्तस्रो मध्ये धृत्या अन्नं वा इष्टंका पुतत्खलु वै साक्षादन्नं यदेष चुरुर्यदेतं चरुमुंपदधांति साक्षात् (९)

एवास्मा अन्नमर्व रुन्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मा अन्नं दधाति तस्मान्मध्यतोऽन्नंमद्यते बार्हस्पत्यो भंवति ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिब्रह्मंणैवास्मा अन्नमवे रुन्धे ब्रह्मवर्चसमंसि ब्रह्मवर्चसाय त्वेत्यांह तेजुस्वी ब्रह्मवर्चसी भंवति यस्यैष उपधीयते य उं चैनमेवं वेदं॥ (१०)

अुमृतंमस्मै जायते यस्यैता उंपधीयन्ते य उं पुर्जन्यं उपुदर्धाति साक्षाथ्सप्तचंत्वारिश्शच॥६॥______

भूतेष्टका उपं दधात्यत्रात्र वै मृत्युर्जायते यत्रयत्रेव मृत्युर्जायते ततं पुवैनुमवं यजते तस्मांदग्निचिथ्सर्वमायुंरेति सर्वे ह्यंस्य मृत्यवोऽवेंष्टास्तस्मांदग्निचिन्नाभिचंरितवै प्रत्यगेनमभिचारः स्तृंणुते सूयते वा एष योंऽग्निं चिनुते देवसुवामेतानिं हवी १ षिं भवन्त्येतावन्तो वै देवाना ५ सवास्त एव (११)

स्वस्तेनैवैनंम्भि षिश्चित् बृहस्पतेंस्त्वा साम्रांज्येनाभि षिश्चामीत्यांह ब्रह्म वै देवानां

अस्मै सुवान्त्र यंच्छन्ति त एंन र सुवन्ते सुवौं ऽग्निर्वरुणसवी राजसूर्यं ब्रह्मसवश्चित्यों

बृह्स्पतिब्रह्मणैवेनंम् पिश्वतीन्द्रंस्य त्वा साम्राज्येनामि षिश्वामीत्याहिन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टाद्दः व राजसूर्यस्य रूपं य एवं विद्वानिग्नें चिनुत उभावेव लोकाविभ जयित यश्चं राजसूर्यनेजानस्य यश्चामिवित इन्द्रंस्य सुषुवाणस्यं दश्चधेन्द्रियं वीर्यं परापतत्तद्देवाः सौन्नामण्या सम्भरन्थसूयते वा एष यौऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा सौन्नामण्या यंजेतेनिद्रियमेव

सौजामण्या सम्भरन्थ्सूयते वा एष यौँऽग्निं चिनुतैँऽग्निं चित्वा सौजामण्या यंजेतेन्द्रियमेव वीर्यर्र सम्भृत्यात्मन्धंते॥ (१४)

स्जूरिग्नवैश्वान्र इडांभिर्घृतेन् स्वाहां संवथ्सरो वा अब्दो मासा अयांवा उषा अर्रुणी सूर्य एतंश इमे अश्विनां संवथ्सरौंऽग्निवैश्वान्रः पृशव् इडां पृशवों घृत र संवथ्सरं पृशवोऽनु प्र जांयन्ते संवथ्सरेणैवास्मै पश्न्प्र जनयति दर्भस्तम्बे जुंहोति यत् (१५)

सुजूरब्दोऽयाविभः सुजूरुषा अरुणीिभः सुजूः सूर्यु एतंशेन सुजोषांवश्विना दरसोिभः

वा अस्या अमृतं यद्वीर्यं तद्दर्भास्तस्मिञ्जहोति प्रैव जायतेऽन्नादो भवित यस्यैवं जुह्वंत्येता वै देवतां अग्नेः पुरस्ताद्भागास्ता एव प्रीणात्यथो चक्षुंरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रितिं दधात्यनंन्थो भवित य एवं वेदापो वा इदमग्ने सिक्तिमांसीथ्स प्रजापंतिः पुष्करपूर्णे वातों भूतोंऽलेलायथ्सः (१६)

प्रतिष्ठां नार्विन्दत स पृतद्पां कुलायंमपश्यत्तस्मिन्नग्निमीचनुत् तद्यमंभवृत्ततो वै स प्रत्यंतिष्ठद्यां पुरस्तांदुपादंधात्तच्छिरोंऽभव्थ्सा प्राची दिग्यां दंक्षिणत उपादंधाथ्स दक्षिणः पृक्षोंऽभव्थ्सा दंक्षिणा दिग्यां पृक्षादुपादंधात्तत्पुच्छंमभव्थ्सा प्रतीची दिग्यामुंत्तर्त उपादंधात् (१७)

स उत्तरः पृक्षोऽभव्थ्सोदींची दिग्यामुपरिष्टादुपादंधात्ततपृष्ठमंभव्थ्सोध्वं दिगियं वा

षष्ठः प्रश्नः (काण्डम् ५)

अग्निः पश्चैष्टकस्तस्माद्यदस्यां खर्नन्त्यभीष्टंकां तृन्दन्त्यभि शर्करार् सर्वा वा इयं वयौँभ्यो नक्तं दृशे दींप्यते तस्मादिमां वयार्रसि नक्तं नाध्यांसते य एवं विद्वानृग्निं चिनुते प्रत्येव (१८)

तिष्ठत्यभि दिशों जयत्याग्नेयो वै ब्राँह्मणस्तस्माँ द्वाह्मणाय सर्वांसु दिक्ष्वर्धुं कु इं स्वामेव तिद्दश्यमन्वें त्यपां वा अग्निः कुलायन्तस्मादापोऽग्नि हारुं काः स्वामेव तद्योनिं प्रविंशन्ति॥ (१९)

यदंत्रेलायुष्य उत्तर्त उपार्वधादेव हात्रिरंशन॥५॥——[४] संवुथ्सरमुख्यंम्भृत्वा द्वितीये संवथ्सर आँग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपेदैन्द्रमेकांदशकपालं वैश्वदेवं द्वादेशकपालं बार्हस्पृत्यं चुरुं वैष्णुवं त्रिकपालं तृतीये संवथ्सरेऽभिजितां यजेत्

वैश्वदेवं द्वादंशकपालं बार्हस्पृत्यं चुरुं वैष्णुवं त्रिकपालं तृतीयें संवथ्स्रेंऽभिजितां यजेत् यदृष्टाकपालो भवंत्यष्टाक्षरा गायुत्र्यांग्नेयं गायुत्रं प्रांतःसवनं प्रांतःसवनमेव तेनं दाधार गायुत्रं छन्दो यदेकादशकपालो भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टुगैन्द्रं त्रैष्टुंभुं मार्ध्यन्दिन् सर्वनं मार्ध्यन्दिनमेव सर्वनं तेनं दाधार त्रिष्टुभम्ं (२०)

छन्दो यह्वादेशकपालो भवंति द्वादेशाक्षरा जगंती वैश्वदेवं जागंतं तृतीयसवनन्तृतीयसवन तेनं दाधार जगंतीं छन्दो यद्वांर्हस्पत्यश्चरुर्भवंति ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिब्रह्मैव तेनं दाधार यहैं ण्याविश्वंकपालो भवंति यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञमेव तेनं दाधार यत्तृतीये संवथ्सरेऽभिजिता यज्ञंतेऽभिजित्यै यथ्संवथ्सरमुख्यंं बिभर्तीममेव (२१)

तेनं लोक स्पृणोति यद्दितीयं संवथ्सरें ऽग्निं चिनुतें उन्तरिक्षमेव तेनं स्पृणोति यत्तृतीयं संवथ्सरे यजंते ऽमुमेव तेनं लोक स्पृणोत्येतं वै परं आद्वारः कृक्षीवा श्रे औशिजो वीतहं व्यः श्रायसस्र्र सदस्यः पौरुकुथ्स्यः प्रजाकांमा अचिन्वत् ततो वै ते सहस्र श्रेसहस्रं पुत्रानं विन्दन्त प्रथंते प्रजयां पृश्निस्तां मात्रांमाप्नोति यां ते ऽगंच्छुन् य एवं विद्वानेतमृग्निं चिनुते॥ (२२)

वायार बिष्टुर्भिमिममेवेवं चत्वारिं चावा [५] प्रजापंतिरुग्निमंचिनुत् स क्षुरपंविर्भूत्वातिष्ठत्तं देवा बिभ्यंतो नोपांयन्ते छन्दोंभिरात्मानं

प्रजापातराग्नमाचन्त् स क्षुरपावभूत्वातष्ठत्त द्वा विभ्यता नापायन्त छन्दाभरात्मान छादियत्वोपायन्तच्छन्देसां छन्दस्त्वं ब्रह्म वै छन्दा रेस् ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनङ्कार्णी उपानहावुपं मुश्चते छन्दोभिरेवात्मानं छादियत्वाग्निमुपं चरत्यात्मनोऽहिर्रसायै देविनिधिर्वा एष नि धीयते यद्ग्निः (२३)

अन्ये वा वै निधिमगुप्तं विन्दन्ति न वा प्रति प्र जानात्युखामा क्रामत्यात्मानमेवाधिपां

कुंरुते गुस्या अथो खल्वांहुर्नाक्रम्येतिं नैर्ऋत्युंखा यदाक्रामेन्निर्ऋंत्या आत्मान्मिपं दध्यात्तस्मान्नाक्रम्यां पुरुषशीर्षमुपं दधाति गुस्या अथो यथां ब्रूयादेतन्में गोपायेतिं ताद्दगेव तत् (२४)

प्रजापंतिर्वा अथंर्वाग्निरेव द्थ्यङ्कांथर्वणस्तस्येष्टंका अस्थान्येत ह् वाव तद्दिषंरभ्यनूंवाचेन्द्रों दधीचो अस्थिभिरिति यदिष्टंकाभिर्ग्निं चिनोति सात्मानमेवाग्निं चिनते सात्मान्मिष्टं होते य एवं वेद शरीरं वा एतद्ग्नेर्यचित्यं आत्मा वैश्वान्रो यचिते वैश्वान्रं जुहोति शरीरमेव सङ्स्कृत्यं (२५)

अभ्यारोहित शरीरं वा एतद्यजंमानः सङ्स्कुंरुते यदिष्ठं चिनुते यिन्ते वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव सङ्स्कृत्यात्मनाभ्यारोहित तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवंत्रेव देवानप्येति वैश्वान्यर्चा पुरीष्मुपं दधातीयं वा अग्निवैश्वान्रस्तस्येषा चितिर्यत्प्रीषम्प्रिमेव वैश्वान्रं चिनुत एषा वा अग्नेः प्रिया तुनूर्यद्वैश्वान्रः प्रियामेवास्यं तुनुव्मवं रुन्धे॥ (२६)

षड़ात्रींदीिक्षेतः स्यात् षड्वा ऋतवेः संवथ्सरः संवथ्सरो विरािह्वराजंमाप्नोति दश रात्रींदीिक्षेतः स्याद्दशांक्षरा विरािह्वराजंमाप्नोति द्वादंश रात्रींदीिक्षितः स्याद्दशांक्षरा विरािह्वराजंमाप्नोति त्रयोदश रात्रींदीिक्षितः स्यात् त्रयोदश (२७)

मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विरािब्वराजंमाप्रोति पश्चंदश रात्रींदीक्षितः स्यात्पश्चंदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमास्याः संवथ्सर आप्यते संवथ्सरो विरािब्वराजंमाप्रोति सप्तदंश रात्रींदिक्षितः स्याद्वादंश मासाः पश्चर्तवः स संवथ्सरः संवथ्सरो विरािब्वराजंमाप्रोति चतुंविंश्यति रात्रींदिक्षितः स्याचतुंविंश्यतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विरािब्वराजंमाप्रोित

त्रिष्शदंक्षरा विराङ्घिराजंमाप्नोति मासं दीक्षितः स्याद्यो मासः स संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्घिराजंमाप्नोति चतुरों मासो दीक्षितः स्याँचतुरो वा एतं मासो वसंवोऽबिभरुस्ते पृथिवीमाजंयन्गायत्रीं छन्दोऽष्टौ रुद्रास्तैंऽन्तरिक्षमाजंयित्रिष्टुमं छन्दो द्वादंशादित्यास्ते दिवमाजंयअर्गतीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृतंमगच्छु उष्ट्रैष्ठ्यं देवानां तस्माद्वादंश मासो

त्रि शत र रात्रीं दीक्षितः स्यांत् (२८)

भृत्वाग्निं चिन्वीत् द्वादेश् मासाः संवथ्सरः संवथ्सरोंऽग्निश्चित्यस्तस्यांहोरात्राणीष्टंका आप्तेष्टंकमेनं चिनुतेऽथौं व्यावृतंमेव गंच्छति श्रैष्ठ्यर् समानानाम्॥ (२९)

सुवर्गाय वा एष लोकार्यं चीयते यद्ग्निस्तं यन्नान्वारोहें थ्सुवर्गालोकाद्यजंमानो हीयेत पृथिवीमार्ऋमिषं प्राणो मा मा हांसीदन्तरिक्षमार्ऋमिषं प्रजा मा मा हांसीदिवमार्ऋमिष र सुवंरगुन्मेत्यांहैष वा अग्नेरंन्वारोहस्तेनैवैनंमुन्वारोहित सुवुर्गस्यं लोकस्य सम्ध्ये यत्पृक्षसंम्मितां मिनुयात् (३०)

कनीया १ सं यज्ञ ऋतुमुपेयात्पापीयस्यस्यात्मनः प्रजा स्याद्वेदिसम्मितां मिनोति ज्याया रसमेव यंज्ञकृतुम्पैति नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भवति साहस्रं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः सहस्रंसम्मितो वा अयं लोक इममेव लोकम्भि जयित द्विषांहस्रं चिन्वीत

द्वितीयं चिन्वानो द्विषांहस्रं वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमेवाभि जयिति त्रिषांहस्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानः (३१) त्रिषांहस्रो वा असौ लोकोऽमुमेव लोकम्भि जयित जानुद्र्यं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानो गांयत्रियैवेमं लोकम्भ्यारोहित नाभिद्घं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रिष्टभैवान्तरिक्षमभ्यारोहित

ग्रीवद्घ्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानो जगत्यैवामुं लोकम्भ्यारोहित् नाग्निं चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतों धास्यामीति न द्वितीयं चित्वान्यस्य स्नियम् (३२) उपेयात्र तृतीयं चित्वा कां चुनोपेयाद्रेतो वा एतित्र धंत्ते यद्ग्निं चिन्ते यदुंपेयाद्रेतंसा

रेतों बिभृतस्तस्मादुपेंयाद्रेतसोऽस्कंन्दाय त्रीणि वाव रेता ५सि पिता पुत्रः पौत्रंः (३३) यद्दे रेतः सिचां वृपद्ध्याद्रेतौं ऽस्य विच्छिं न्द्यातिस्र उपं दधाति रेतंसः सन्तंत्या इयं वाव प्रंथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं तस्मात्पश्यंन्तीमां पश्यंन्ति वाचं वदंन्तीमन्तरिक्षं द्वितीयाँ प्राणो

व्यृध्येताथो खल्बांहरप्रज्स्यं तद्यन्नोपेयादिति यद्रेतःसिचांबुप्दधांति ते एव यजंमानस्य

वा अन्तरिक्षं तस्मान्नान्तरिक्षं पश्यन्ति न प्राणमुसौ तृतीया चक्षुर्वा असौ तस्मात्पश्यन्त्यमूं पश्यन्ति चक्षुर्यजुषेमां चं (३४)

अमूं चोपं दधाति मनंसा मध्यमामेषां लोकानां क्रुस्या अर्थों प्राणानांमिष्टो यज्ञो भृगुंभिराशीर्दा वसुंभिस्तस्यं त इष्टस्यं वीतस्य द्रविणेह भंक्षीयेत्यांह स्तुतशस्त्रे एवैतेनं दुहे पिता मांतरिश्वाच्छिंद्रा पदा धा अच्छिंद्रा उशिजंः पदान् तक्षुः सोमों विश्वविन्नेता नेषद्भृहस्पतिरुक्थामदानि शश्सिषदित्यांहैतद्वा अग्नेरुक्थन्तेनैवैनमन् शश्सित॥ (३५)

मिनुयात्तृतीर्यं चिन्वानस्त्रियुं पौत्रेश्च वे सप्तदंश च॥६॥———[८]

सूयते वा पृषोँ ऽग्नीनां य उखायां भ्रियते यद्धः सादयेद्गर्भाः प्रपादंकाः स्युरथो यथां स्वात्प्रंत्यव्रोहंति ताद्दगेव तदांसन्दी सांदयति गर्भाणां धृत्या अप्रंपादायाथीं स्वमेवैनं करोति गर्भो वा एष यदुख्यो योनिः शिक्यं यच्छिक्यांदुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं निर्हण्याथ्यडुंद्याम शिक्यं भवति षोढाविहितो वै (३६)

पुरुष आत्मा च शिरंश्च चत्वार्यङ्गाँन्यात्मन्नेवैनं बिभर्ति प्रजापंतिर्वा एष यद्ग्निस्तस्योखा चोलूखंलं च स्तनौ तावंस्य प्रजा उपं जीवन्ति यदुखां चोलूखंलं चोप्दधांति ताभ्यामेव यजमानोऽमुष्मिं श्लोकें ऽग्निं दुहे संवथ्सरो वा एष यद्ग्निस्तस्यं त्रेधाविहिता इंष्टकाः प्राजापत्या वैष्णवीः (३७)

वैश्वकर्मणीरंहोरात्राण्येवास्यं प्राजापत्या यदुख्यंं बिभिर्तिं प्राजापत्या एव तदुपं धत्ते यथ्समिधं आदधांति वैष्णवा वै वनस्पतंयो वैष्ण्वीरेव तदुपं धत्ते यदिष्टंकाभिर्ग्निं चिनोतीयं वै विश्वकंमा वैश्वकर्मणीरेव तदुपं धत्ते तस्मादाहुस्त्रिवृद्ग्निरिति तं वा एतं यजंमान एव चिन्वीत् यदंस्यान्यश्चिन्याद्यतं दक्षिणाभिनं राधयेदग्निमंस्य वृञ्जीत् यौऽस्याग्निं चिनुयात्तं दिक्षिणाभी राधयेदग्निमेव तथ्स्पृंणोति॥ (३८)

वर्षाभिः पुच्छ १ शरदोत्तर पृक्ष १ हेम्नतेन मध्य ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वोधेमीचेनुत क्षत्रेण दक्षिणं पृक्षं पृश्वभिः पुच्छं विशोत्तरं पृक्षमाशया मध्यं य एवं विद्वानृग्निं चिनुत ऋतुभिरेवैनं चिनुतेऽथों एतदेव सर्वमवं (३९)

रुन्धे शृण्वन्त्येनम्भिं चिंक्यानमत्त्यत्र्र् रोचंत इयं वाव प्रथमा चितिरोषंधयो वनस्पतंयः पुरीषम्न्तरिक्षं द्वितीया वयार्स्स पुरीषम्सौ तृतीया नक्षंत्राणि पुरीषं यज्ञश्चंतुर्थी दक्षिणा पुरीषं यज्ञंमानः पश्चमी प्रजा पुरीषं यत् त्रिचितीकं चिन्वीत यज्ञं दक्षिणामात्मानं प्रजामन्तरियात्तस्मात्पश्चंचितीकश्चेत्व्यं एतदेव सर्वर् स्पृणोति यत्तिस्रश्चितंयः (४०)

षष्ठः प्रश्नः (काण्डम् ५)
त्रिवृद्धंग्निर्यद्वे द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्यै पश्च चित्यो भवन्ति पाङ्कः पुरुष आत्मानंमेव
स्पृंणोति पश्च चित्रंयो भवन्ति पुश्रभिः पुरीषैरुभ्यूंहति दश् सं पंद्यन्ते दशाँक्षरो वै पुरुषो
यावांनेव पुरुंषुस्तः स्पृंणोत्यथो दशांक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठति
संवथ्सरो वै षष्ठी चितिर्ऋतवः पुरीष्ट् षद्वितयो भवन्ति षद्वरीषाणि द्वादेश सं पंचन्ते
द्वादंश मार्साः संवथ्सरः संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठति॥ (४१)
अब् चितंयुः पुरीपुं पश्चंदश च॥३॥[१०]
रोहिंतो धूम्ररोहितः कुर्कन्धुंरोहितस्ते प्रांजापृत्या बुभुरंरुणबंभुः शुक्तंबभुस्ते रौद्राः श्येतः
श्येताक्षः श्येतंग्रीवस्ते पितृदेवत्यांस्तिस्रः कृष्णा वशा वारुण्यंस्तिस्रः श्वेता वशाः सौर्यो
मैत्राबार्हस्पत्या धूम्रलंलामास्तूप्राः॥ (४२)
[88]
पृश्ञिंस्तिरश्चीनंपृश्ञिरूर्ध्वपृंश्ञिस्ते मारुताः फल्गूर्लोहितोणी बंलक्षी ताः सारस्वत्यः
पृषंती स्थूलपृषती क्षुद्रपृषती ता वैश्वदेव्यंस्तिस्रः श्यामा वृशाः पौष्णियस्तिस्रो रोहिंणीर्वशा
मैत्रियं ऐन्द्राबार्हस्पत्या अरुणलेलामास्तूप्राः॥ (४३)
रोहिंतुः पृथ्य्यः पड्विर्शातिः पड्विर्शातिः॥१॥———[१२]
शितिबाहुर्न्यतंःशितिबाहुः सम्नतिशितिबाहुस्त ऐन्द्रवायवाः शितिरन्ध्रोऽन्यतंःशितिरन्ध्रः
समुन्तर्शितिरन्ध्रस्ते मैंत्रावरुणाः शुद्धवांलः सुर्वशुंद्धवालो मृणिवांलस्त आंश्विनास्तिस्रः
शिल्पा वृशा वैश्वदेव्यंस्तिस्रः श्येनीः परमेष्ठिने सोमापौष्णाः श्यामलंलामास्तूपुराः॥ (४४)
[\$\$]
उन्नत ऋषभो वाम्नस्त ऐन्द्रावरुणाः शितिककुच्छितिपृष्ठः शितिभस्त
ऐंन्द्राबार्हस्पत्याः शितिपाच्छित्योष्ठः शितिभ्रुस्त ऐंन्द्रावैष्ण्वास्तिसः सिध्मा वृशा
वैश्वकर्मण्यंस्तिस्रो धात्रे पृषोद्रा ऐन्द्रापौष्णाः श्येतंललामास्तूपराः॥ (४५)
शितिबाहुरुंत्रतः पश्चविरशितः पश्चविरशितः॥१॥———[१४]
कुर्णास्त्रयों यामाः सौम्यास्त्रयःं श्वितिङ्गा अग्नये यविष्ठाय त्रयों नकुलास्तिस्रो
रोहिंणीुस्र्यव्यस्ता वसूनान्तिस्रोंऽरुणा दित्यौह्यस्ता रुद्राणार् सोमैन्द्रा बुभुलंलामास्तूप्राः॥ (४
कुर्णास्रयौवि रशतिः॥१॥———[१५]

षष्ठः प्रश्नः (काण्डम् ५)
शुण्ठास्त्रयों वैष्णुवा अंधीलोधुकर्णास्त्रयो विष्णंव उरुऋमायं लफ्सुदिनस्त्रयो
विष्णंव उरुगायाय पञ्चांवीस्तिस्र आंदित्यानांत्रिवृथ्सास्तिस्रोऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णवा
गौरलंलामास्तूप्राः॥ (४७)
र्युण्ठा वि∜र्यातिः॥१॥ <u> </u> [१६]
इन्द्रांय राज्ञे त्रयंः शितिपृष्ठा इन्द्रांयाधिराजाय त्रयः शितिंककुद् इन्द्रांय स्वराज्ञे
त्रयः शितिंभसदस्तिस्रस्तुंर्यौद्यंः साध्यानांन्तिस्रः पष्ठौद्यों विश्वंषां देवानांमाग्नेन्द्राः
कृष्णलेलामास्तूपराः॥ (४८)
इन्द्रांयु राज्ञे द्वाविर्श्यतिः॥१॥———————————————————————————————————
अदित्ये त्रयों रोहितैता इंन्द्राण्ये त्रयंः कृष्णेताः कुह्वै त्रयोंऽरुणैतास्तिस्रो धेनवों राकाये
त्रयों ऽनुङ्गाहंः सिनीवाल्या आंग्नावैष्णुवा रोहिंतललामास्तूप्राः॥ (४९)
अदित्या अष्टादंश॥१॥———[१८]
सौम्यास्त्रयंः पिशङ्गाः सोमांय राज्ञे त्रयंः सारङ्गाः पार्जुन्या नभोरूपास्तिस्रोऽजा मुल्हा
इंन्द्राण्ये तिस्रो मेष्यं आदित्या द्यांवापृथिव्यां मालङ्गांस्तूपराः॥ (५०)
सौम्या एकान्नविर्श्यतिः॥१॥———[१९]
वारुणास्त्रयंः कृष्णलंलामा वर्रुणाय राज्ञे त्रयो रोहिंतोललामा वर्रुणाय
रिशादंसे त्रयोऽरुणलैलामाः शिल्पास्रयो वैश्वदेवास्रयः पृश्नयः सर्वदेवत्यां ऐन्द्रासूराः
श्येतंललामास्तूपराः॥ (५१)
बाुरुणा विर्रश्रुतिः॥१॥———————————————————————————————————
सोमांय स्वराज्ञें ऽनोवाहावंन ड्वाहांविन्द्राग्निभ्यांमोजोदाभ्यामुष्टांराविन्द्राग्निभ्यां
बलुदाभ्यारं सीरवाहाववी द्वे धेनू भौमी दिग्भ्यो वर्डबे द्वे धेनू भौमी वैराजी
पुंरुषी द्वे धेनू भौमी वायवं आरोहणवाहावंनङ्वाहौं वारुणी कृष्णे वशे अराङ्गे दिव्यावृषभौ
परिमुरो॥ (५२)

परिमरो॥ (५२)

सोमांय स्वराज्ञे वर्त्तिश्यत्॥॥

एकांदश प्रातर्गव्याः पृशव आ लेभ्यन्ते छुगुलः कुल्मार्षः किकिदीविर्विदीगयस्ते

एकांदश प्रातर्ग्व्याः पृशव् आ लेभ्यन्ते छुगुलः कुल्मार्षः किकिदीविर्विदीगयुस्ते त्वाष्ट्राः सौरीर्नवं श्वेता वृशा अनूबन्ध्यां भवन्त्याग्रेय ऐन्द्राग्न आश्विनस्ते विशालयूप आ

र्लभ्यन्ते॥ (५३)

^{एकांदश} पर्श्वविर्शितः॥॥————[२२] पिशङ्गास्त्रयो वासन्ताः सारङ्गास्त्रयो ग्रैष्माः पृषंन्तस्त्रयो वार्षिकाः पृष्ठनंयस्त्रयंः शारदाः

पृंश्विसक्थास्रयो हैर्मन्तिका अवलिप्तास्रयः शैशिराः संवथ्सराय निवंक्षसः (५४)

_ _ _ _ _ [23]

हिरंण्यवर्णा अपां ग्रहाँ-भृतेष्ट्रकाः सजूः संवथ्सरं प्रजापंतिः स क्षुरपंविर्ग्नवें दीक्षयां सुवर्णाय् तं यत्र सूयतें प्रजापंतिर्ऋतुभी रोहिंतः पृथ्विनं शितिवाहरुन्नतः कर्णाः शृण्ठा इन्द्रायादित्ये सौम्या वारुणाः सोमायैकांदश पिशङ्गास्त्रयोंविश्शतिः॥२३॥

हिरंण्यवर्णा भूतेष्टकाश्छन्दो यत्कनीया १ सन्निवृद्धीग्नर्वारुणाश्चतुं:पश्चाशत्॥ ५४॥

हिरंण्यवर्णा निवंक्षसः॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पश्चमकाण्डे षष्ठः प्रश्नः समाप्तः॥५-६॥